

РЕШЕНИЕ

№ 110

гр. Свиленград, 27.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесети април през две хиляди двадесет
и трета година в следния състав:

Председател: Добринка Д. Кирева

при участието на секретаря Жаклин М. Арнаудова
като разгледа докладваното от Добринка Д. Кирева Административно
наказателно дело № 20235620200030 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е **Наказателно постановление (НП)**
№BG15062022/1000/P8-1645 о т 08.12.2022 година на Директор на
Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура”
(АПИ) към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, с
което на **Й. Д. Ц. с ЕГН ******* от гр. *********, ул. „*********” №*,
за нарушение на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП на основание чл. 179, ал. 3а от Закона
за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание
„**ГЛОБА**” в размер на **1 800 лв.**

С Жалбата са релевираны оплаквания за незаконосъобразно издаване на
НП – в противоречие с материалноправните норми, при съществено
нарушение на административнопроизводствените правила и в разрез с целта
на закона. Подробно са посочени от процесуалния представител доводи за
отмяна на НП, а именно при съставяне на Акта не било ясно кой е извършил
процесното деяние – това не било установено и при издаване на обжалваното
НП, Актът бил с две дати на съставяне – същото било положението и в НП,
Актът бил съставен в нарушение на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, налице била
некомпетентност по отношение на актосъставителя и
административнонаказващия орган (АНО), трябвало да бъде издаден
Електронен фиш, а не НП, не било посочено точно мястото на нарушението,
липсвало точно описание на нарушението, не бил коментиран чл. 28 от
ЗАНН, неправилно бил посочен органът чрез който подлежи на обжалване
НП и т.н.

Претендират се разноси по делото.

В съдебната фаза, редовно призован, жалбоподателят **Й. Д. Ц.**, не се
явява. От пълномощника му адв. А. са постъпили молби в които поддържа
жалбата по изложените в нея доводи.

В съдебната фаза се ангажират доказателства.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) - **Директор на Национално толоуправление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура” (АПИ)**, редовно призван, изпраща представител – юрисконсулт, който пледира за потвърждаване на НП. Представя Писмени бележки, в които подробно аргументира тезата си за потвърждаване на НП. Претендират се разноси по делото под формата на юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв. В съдебната фаза се ангажират писмени и гласни доказателства.

Страна **Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград**, редовно призвани по реда на надзора за законност, не изпращат представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна:

На 15.06.2022 година, св. Г. Б. Х. и св. М. Д. Г. – инспектори в Агенция Митници в отдел Пътни такси и разрешителен режим към ТД Митница Бургас, когато в 09.25 часа на МП „Капитан Андреево“ на изход трасе товарни автомобили в посока България-Турция пристигнал за проверка ППС – марка „ИВЕКО СТРАЛИС“ с рег. № РВ **** СТ, с обща техническа маса допустима максимална маса над 12 t., брой оси – 5 – собственост на „МИНЧЕВ ТРАНС“ ЕООД (видно от свидетелство за регистрация част I ва за процесното ППС) и управляван от жалбоподателя. /което обстоятелство се установява от свидетелските показания на разпитаните по делото свидетели/.

След проверка в Електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП) (т.нар. ТОЛ система), контролният орган - св. Г. Б. Х. констатира, че на дата 04.06.2022 година в 5.27 часа в извън населено място, а именно: Момково път №А-4, отсечка 89+476, включен в обхвата на платената пътна мрежа е засечено с контролно устройство с идентификатор №20382, посоченото моторно превозно средство (МПС), което е било управлявано, без да има предварително закупена маршрутна карта и без да е изпълнено задължението за установяване на изминато разстояние, респ. заплащане на дължима такса за движение по републиканската пътна мрежа съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП.

За извършеното нарушение е генериран запис от електронната система под формата на доклад и снимков материал като са налични две снимки, на които е виден регистрационният номер на автомобила /само от едната снимка се установява номера на автомобила ясно/. От същите се установява, че е заснет автомобил с държавен регистрационен № Х 6364КН, датата, часа и мястото на движение и е посочен номерът на контролното устройство.

Предвид констатираното нарушение и в кръга на службата си, на дата 15.06.2022 година, св. Г. Б. Х., във връзка с възложените ѝ функции, съставила против жалбоподателя и в негово присъствие Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № **BG15062022/1000/P8-1645** от **15.06.2022г.**

Това процесуално действие извършил и с участието на колегата си – свидетеля М. Д. Г..

В изготвения АУАН акт съставителят сочи, че влекачът е управляван (засечен) без да има заплатена пътна такса за изминато разстояние по

платената републиканска пътна мрежа съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП.

А досежно квалификацията, нарушението правно квалифицира с разпоредбата на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, която вписва за нарушена.

АУАН е предявен на жалбоподателя на дата 15.06.2022 година , който сочи в графата, касаеща възражения, че не е съгласен с нарушението, тъй като машинката е работела.

АУАН е връчен срещу подпис.

Срещу Акта в законоустановения 7-дневен срок не е постъпило писмено възражение .

След получаване на образуваната преписка, **Директора на Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура” (АПИ)** е издал процесното НП.

В издадения санкционен акт, АНО е възприел изцяло фактическите констатации, изложени в АУАН, както и правната квалификация на нарушението, дадена от контролния орган и наложил на жалбоподателя административно наказание „Глоба” в размер на 1 800 лв.

Обжалваното НП е редовно връчено на жалбоподателя на **06.01.2023 година** по пощата с Обратна разписка. Известието за доставяне, надлежно оформено - датирано и подписано, се намира приложено в Административнонаказателна преписка (АНП), с отбелязване, че е получено от жалбоподателя. Възражения относно начина и формата на връчване на НП не се противопоставят в настоящото съдебно производство.

Материалната компетентност на актосъставителя и на **Директора на Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура” (АПИ)** да издават съответно АУАН и НП за нарушения по ЗДвП, се доказва от приетите по делото Заповед № ЗАМ-332/32-66544 от 28.02.2020 година на Директора на агенция Митници и Заповед № РД-11-167 от 08.02.2021 година на Председателя на Управителния съвет на АПИ , Заповед №ЧР-СП-622/11.08.2022г. и Заповед №РД-11-760/19.08.2022г. на Председателя на Управителния съвет на АПИ, видно от които актосъставителя има право да съставя АУАН за нарушения на З ДвП, а Георги Атанасов Темелков е оправомощен да издава НП по ЗДвП, т.е. последният се явява носител на санкционна власт, делегирана му от наказващия орган по закон съгласно чл. 189е, ал. 12 от ЗДвП – Председателя на Управителния съвет на АПИ по надлежния ред с административен акт - Заповед.

Служебно известно е публикуваното в ДВ бр.42 от 09.06.2015г.- Разрешение за строеж № РС-32 от 15.05.2015 година, издадено от Министерството на регионалното развитие и благоустройството, относно внедряване на система за автоматизирано събиране и анализ на данни за пътния трафик по АМ и първокласни пътища на територията на Република България, т.е. за извършване на строително-монтажни работи – автоматичните устройства, записващи пътния трафик се разполагат върху типови стоманени рамки.

Приети като доказателства по делото са и Разрешение за строеж № РС-32/15.05.2015 година, Писмо от 15.12.2022 година относно електронната система за събиране на пътни такси, технологична съвместимост на бордовите устройства, приложими за национални доставчици на услуги за електронно събиране на пътни такси, писмо от Агенция Митници, ведно със

Заповед № ЗАМ-1434/32-263874 от 08.08.2022 година , становище от отдел „Управление на информационна система и инфраструктура“ и извлечение от ел.система за събиране на пътни такси,ведно с приложенията към него.

По делото е прието като доказателство ,представеното от „Минчев Транс“ЕООД-копие от извлечение на тахограх на процесното ППС за деня на нарушението,видно от което водач на ППС е бил жалбоподателя.

От страна на жалбоподателя са представени и приети като доказателства по делото- свидетелство за регистрация на превозно средство с рег. № РВ **** СТ и трудов договор на Й. Ц..

Видно от приетото по делото писмо от АНО се установява,че не са установили плащане на 80 % от стойността на наложеното адм.наказание глоба от страна на нарушителя.

Изложената фактическа обстановка, съответстваща изцяло и на констатациите, обективирани в АУАН и възприети от АНО в НП, се установява по категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитаните в съдебно заседание, свидетели – Г. Б. Х. и М. Д. Г.. Част от писмените доказателствени източници по тяхното съдържание не се оспориha от страните и Съдът ги кредитира за достоверни, като цени същите при формиране на фактическите и правните си изводи.

С тази правна преценка, за обективно верни се възприеха и свидетелските показания на Г. Б. Х. и М. Д. Г., които са безпротиворечиви, логични и взаимнодопълващи се, правдиво звучащи и при липса на индиции за предубеденост на свидетелите. Не се установява посочените свидетели да има личностно отношение към жалбоподателя, което да ги провокира да съставят АУАН. И това е така предвид липсата на противоречия – вътрешни и помежду им (както вече бе посочено), от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават от насрещни доказателства, ангажирани от страна на жалбоподателя. Точно обратното, свидетелските показания на двамата свидетели са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържими се в писмените доказателства от АНП и в другите документи, налични по делото. Ето защо, според Съда показанията на посочените двама свидетели не са и не се считат за насочени към прикриване на обективната истина по делото. По своя доказателствен ефект и стойност, така обсъдените и оценени с кредит на доверие гласни доказателства са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение , времето и мястото на осъществяването му,без да установяват авторът му обаче. Поради това Съдът ги кредитира изцяло за достоверни.

С правна преценка за достоверност, Съдът изцяло кредитира и писмените доказателства, приложени в АНП и представени по делото, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориha от която и да е от страните в процеса. Същите се цениха изцяло по съдържанието си спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство.

Съдът кредитира и представените от страна на жалбоподателя и представените от АНО документи , тъй като не са в противоречие с другите събрани по делото доказателства, които се кредитират.

Въз основа на така приетата за установена фактическа обстановка,

*съдът формира от следните **правни изводи**:*

Жалбата е процесуално **допустима** – подадена е в срок и от надлежното лице.

На основание чл. 79 б от ЗАНН Съдът констатира, че процесната Глоба не е платена, поради което производството не подлежи на прекратяване поради влизане в сила на НП в резултат на плащане на санкцията.

Преценена по същество, съдът намира жалбата за **основателна** по следните съображения:

С разпоредбата на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП е въведено в задължение на водачите на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупят маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползват, или да изпълнят съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице.

Съответно в чл. 179, ал. 3а от ЗДвП е предвидена санкция за лицата, които управляват ППС, без да са изпълнили тези задължения.

В конкретния случай описаното в АУАН и НП деяние не е квалифицирано с надлежната административнонаказателна разпоредба, а е посочена като нарушена санкционната норма на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. Т.е. за описателното в НП нарушение следва да бъде посочена нарушената материалноправна норма, за да бъде ясно на нарушителя, това с кои свои действия коя норма на закона е нарушил. Задължение на органа е съобразно чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН да посочи законните разпоредби, които виновно са били нарушени, което в настоящия случай не е сторено.

Иначе казано описаното в АУАН и НП деяние не е квалифицирано с надлежната административнонаказателна разпоредба, която да съответства на вменените на жалбоподателя факти. Изложеното представлява съществено нарушение на процесуалните правила и обосновава извод за незаконосъобразност на административния акт и основание за неговата отмяна на процесуално основание. Привлеченият към административнонаказателната отговорност следва да знае всички факти, които наказващият орган възвежда като обосноваващи обективната страна на състав на нарушение, като тези факти следва да бъдат в логическо и правно единство с конкретна разпоредба на закона.

В административнонаказателното производство не е познат института на фактическа, техническа, явна или очевидна грешка и е напълно недопустимо съществуването на такава, когато се касае за правна квалификация, явяваща се задължителен съгласно чл. 57, ал. 1 от ЗАНН реквизит на същия акт. Извеждането на правната квалификация от други налични по делото документи е недопустимо, като в противен случай би се стигнало до хипотеза, в която по тълкувателен път да се извличат изводите на АНО.

Констатираното съставлява самостоятелно основание за отмяна на обжалваното НП като незаконосъобразно поради допуснатото съществено процесуално нарушение. Т.е. административната отговорност спрямо жалбоподателя следва да отпадне като НП бъде отменено като незаконосъобразно.

Налице е и нарушение, свързано с описание на инкриминираното нарушение, което е също самостоятелно основание за отмяна на обжалваното

НП, тъй като е съществено, довело до нарушаване правото на защита на наказаното лице. Изискванията относно съдържанието на НП са императивни, тъй като осигуряват правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, в чието съдържание се включва и правото да знае точно какво административно нарушение се вменява за извършено, за да може да организира защитата си в пълен обем. Непълнотите в съдържанието му не могат да се санират в хода на съдебното производство, поради което съставляват съществено нарушение на процесуалните правила. Съдът няма правомощието да изменя описанието на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, тъй като това би довело до нарушаване правото на защита на наказаното лице. Налагането на административни наказания засяга пряко личната сфера на наказаното лице, с оглед на което следва АНО да бъде стриктен, точен и да подхожда с изключителна прецизност при изписване на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено.

В случая лицето е санкционирано за деяние, извършено на АМ 4, при км. 89+476, и същевременно в НП се препраща към Решение № 101/20.02.2020 година на Министерския съвет, но при преглед на това Решение не може да се стигне до извод за който точно ТОЛ сегмент става дума, тъй като ТОЛ сегмент, означен като „км. 89+476” липсва в това Решение.

По този начин посоченото обстоятелство, свързано с мястото на нарушението, остава неясно за наказания водач и той не може да организира своята защита срещу правните изводи на АНО, които са направени върху неизвестни или неясни за водача фактически обстоятелства. Всяко несъвършенство в тази връзка ограничава правото на защита на наказаното лице и представлява съществено нарушение на процесуалните правила.

Иначе казано нарушението, включително досежно мястото, следва да е ясно и точно индивидуализирано на базата на наличните в преписката доказателства, което в настоящия случай не е така. НП представлява юрисдикционен акт, като за наказания и за Съда следва да бъдат ясни всички елементи от състава на нарушението. Неяснота не може да бъде заместена от посочването в друг документ, който дори не е упоменат в обжалвания акт, респ. неяснотата не може да бъде изяснено едва в открито съдебно заседание.

С оглед изложеното, Съдът счита, че процесното обжалвано НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно поради допуснатото съществено процесуално нарушение. Т.е. административната отговорност спрямо жалбоподателя следва да отпадне.

Поради изложеното, обжалваното НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно на това самостоятелно основание (извън посоченото в т. 1 от настоящото изложение).

Само за пълнота на съдебният акт, следва да се посочи, че съгласно чл. 10б, ал. 3 от ЗП- тол таксата се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство за всички пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3, 5 тона, извън тези по чл. 10а, ал. 9, като заплащането ѝ дава право на пътното превозно средство, за което е заплатена, да измине определено разстояние между две точки. Алинея 4 от същия чл. 10б от ЗП предвижда, че размерът на дължимата за плащане тол такса се определя въз основа на реално получени деклариращи тол данни, удостоверени по реда, предвиден в наредбата по чл. 10, ал. 7, или чрез закупуването на еднократна маршрутна карта, която дава

право на ползвателя на пътя да измине предварително заявено от него разстояние по определен маршрут, като същата важи само за пътното превозно средство, чийто регистрационен номер е бил правилно деклариран от собственика или ползвателя му.

В наредбата по чл. 10, ал. 7 се определят и начините за изчисляване и заплащане на дължимите тол такси.

Неизпълнението на горните задължения е скрепено със санкцията, предвидена в разпоредбата на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП.

В настоящия случай е приложима разпоредбата на чл. 187а, ал. 1 от ЗДвП, съгласно която при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б в отсъствие на нарушителя се счита, че пътното превозно средство е управлявано от собственика му, а в случаите, в които в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател – от ползвателя, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице. (2) Ако собственикът на пътното превозно средство е юридическо лице или едноличен търговец, за допускане движението на пътното превозно средство, без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, на собственика се налага имуществена санкция, както следва: 1. по чл. 179, ал. 3 – в размер 300 лв.; 2. по чл. 179, ал. 3а – в размер 1800 лв.; 3. по чл. 179, ал. 3б – в размер 2500 лв.

Доколкото нарушенията по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП се установяват чрез електронна система за събиране на пътни такси по чл. 167а, а 1 от ЗДвП, чрез която АПИ осъществява контрол върху заплащането на такса по чл. 10 от ЗП, и доколкото съгласно чл. 167а, ал. 3 изр. Първо от ЗДвП електронната система създава доклади от всяко установено нарушение по чл. 179, ал. 3-3в, към които автоматично се прилагат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи, както и като се отчете, че съгласно чл. 167а, ал. 2, т. 7 от ЗДП длъжностните лица проверяват създадените записи по ал. 3 и на тяхна основа съставят АУАН при спазване на разпоредбите на чл. 189е и чл. 189ж, то следва да се приеме, че установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б в отсъствие на нарушителя по смисъла на чл. 187а, ал. 1 от ЗДвП е всяко установено нарушение, за което електронната система е създала доклад.

Дали този доклад ще даде основание на длъжностните лица, при изпълнение на задълженията им по чл. 167а, ал. 2, т. 7 от ЗДвП да пристъпят, в един винаги по-късен момент спрямо доклада на системата, към съставяне на АУАН в присъствие или в отсъствие на нарушителя, или ще бъде издаден електронен фиш, то при всяко развитие на административнонаказателното производство презумцията, следваща се от нормата на чл. 187а, ал. 1 от ЗДвП ще бъде приложима.

Оттук следва и извода, че след като нарушението е установено от електронна система за контрол по чл. 167а, ал. 1 от ЗДП, чрез годин доклад и, както е видно от издаденото НП при водене на административнонаказателното производство административно-наказващия орган не е установил водача на МПС, тъй като не са направени от негова страна усилия за издирването му /липсват ангажирани доказателства в тази насока по АНПр/, то в случая АНО е следвало да издаде НП на собственика на МПС, а не на водача –жалбоподател.

В случая по делото не е установено и подаване на декларация по реда на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП от страна на собственика, следователно същият следва да бъде приет за нарушител. Всичко това отнесено към конкретния случай навежда на извод, че щом контролни органи са решили да потърсят отговорност за нарушение, установено в отсъствие на нарушителя (на базата на генериран запис от системата), то и те е следвало да процедират по реда на чл. 187а, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП.

Едва след това и само ако собственикът възрази – АНО е следвало да съставят АУАН срещу водача, посочен от собственика в нарочна декларация, придружена и от СУМПС, което в настоящия случай не е сторено.

С оглед изложеното, Съдът счита, че процесното обжалвано НП следва да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно поради констатираните от съда по горе нарушения.

По разноските:

Съгласно разпоредбата на чл. 63 Д, ал.1 от ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл. 144 от АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК.

По делото се констатираха действително направени разноски от страна на АНО в размер 80 лв. за юрисконсулство възнаграждение ,а от страна на жалбоподателя в общ размер на 720лева с ДДС –адв.възнаграждение.

С оглед изхода на делото искането на жалбоподателят за присъждане на разноски по делото се явява основателно и следва да бъде уважено ,но от страна на АНО се отправя възражение за прекомерност на адв.възнаграждение.

Основанието по чл. 78, ал. 5 от ГПК за намаляне размера на заплатеното адвокатско възнаграждение се свежда до преценка за съотношението на цената на адвокатска защита и фактическата и правна сложност на делото. В този ред на мисли е **основателно** искането на АНО, направено на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК, за намаляне размера на адвокатския хонорар, заплатен от жалбоподател. Посочената разпоредба от ГПК препраща към чл. 36 от Закона за адвокатурата (ЗА). Според чл. 36 от ЗА, размерът на възнаграждението се определя в Договор между адвоката и клиента. Този размер трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в Наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. Според така направената препратка към Наредба № 1 от 09.07.2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималният (нормативният) размер, определен в чл. 18, ал. 2, вр.чл. 7, ал. 2, т. 2 е 400 лв.+10% за горницата над 1000 лв. или в случая **480,00лева+96лева ДДС или общо -576лева**. Не е налице правна и фактическа сложност на делото, работата на адвоката по това дело се състои в написване на Жалба,написване на молби по делото, т.е. е налице несъответствие между размера на възнаграждението и усилията на защитата при упражняване на процесуалните права и Съдът счита, че в съответствие с т. 3 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 година, постановено по тълкувателно дело № 6 по описа за 2012 година на ОС на Гражданска и Търговска колегия на ВКС, следва да намали подлежащо на присъждане адвокатско възнаграждение поради прекомерност по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК ,доколкото се претендира над

минималния такъв, към момента на подписване на договора за правна защита, а именно размера следва да бъде редуциран до минимално предвидения, а именно **576 лева**.

Мотивиран от гореизложеното и на основание **чл. 63, ал. 1, вр. ал. 2, т. 1 вр с ал. 3, т. 1 и т. 2 от ЗАНН**, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като неправилно и незаконосъобразно **Наказателно постановление (НП) № BG15062022/1000/P8-1645 от 08.12.2022 година** на Директор на Национално толоуправление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, с което на **Й. Д. Ц. с ЕГН ******* от гр. ***** , ул., *****” №*, за нарушение на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП на основание чл. 179, ал. 3а от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „**ГЛОБА**” в размер на **1 800 лв.**

ОСЪЖДА на основание чл. 63д, ал. 1, от ЗАНН, Национално толоуправление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) към Министерството на регионалното развитие и благоустройството адрес: град София, бул., „Македония” № 3, **ДА ЗАПЛАТИ** на **Й. Д. Ц. с ЕГН ******* от гр. ***** , ул., *****” №*, сумата от **576 лв.**, представляваща направените разноски за адвокатско възнаграждение по **АНД № 30/2023 година** по описа на Районен съд – Свиленград.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок от съобщението на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____